

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

s e s framställning till Ålands landsting med

nr 34/1952.

förslag till landskapslag angående landskapet

Ålands kolonisationskassa.

Enligt stadgandet i 2 § av landskapslagen den 15 juli 1952 om kolonisationskassor i landskapet Åland (31/52) skall ur kolonisationsmedel för ökande och stödande av den självständiga småbrukarbefolkningen samt förbättrande av landsbygdens bostadsförhållanden lån av landskapsstyrelsen kunna beviljas landskommuner för att genom deras förmedling och på deras ansvar utgivnas som lån åt finska medborgare, vilka livnära sig helt och hållet eller huvudsakligen med kroppsarbete eller äro i ekonomiskt avseende med dem likställda, och vilka önska erhålla sin utkomst eller jämte bostad en del av sin utkomst ur jorden. De kommun beviljade lånen skola förvaltas av kommunens kolonisationskassa, vars åligganden skola handhavas av kommunens kolonisationsnämnd. Emellertid har landskapets fackmyndighet numera påpekat, att inrättandet av kolonisationskassor i landskapets samtliga landskommuner innebär en direkt "överorganisation", då de många kassorna hittills haft blott några få lån envar. Det vore därför skäl

att inrätta blott en kassa, gemensam för hela landskapet.

I 3 § av förenämnda landskapslag stadgas om de lån, som ur kolonisationskassa kunna utgivas. Av dessa lån har av någon anledning icke medtagits inventarielån, d.v.s. lån för anskaffning av döda och levande lantbruksinventarier samt utsäde och gödselämnen ävensom gemensamma lantbruksmaskiner och redskap, vilka äro erforderliga för effektivisering av lantbruksproduktionen på nära varandra belägna kolonisationslägenheter. Sådana inventarielån beviljas i riket i enlighet med lagen den 1 november 1946 om ändring av kolonisationslagen (755/46).

Landskapsstyrelsen har beslutat utarbeta förslag till ny landskapslag där förenämnda synpunkter äro beaktade. En ändring av nu gällande landskapslag skulle ju närmast ligga till hands. Då likväl rubriken till landskapslagen måste ändras, samt då landskapslagen består av blott sju paragrafer, av vilka två skulle ändras, synes det lämpligt att ersätta den nu gällande med en helt ny landskapslag.

Hänvisande till förestående får landskapsstyrelsen vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående landskapet Ålands kolonisationskassa.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För ökande och stödande av den självständiga småbrukarbefolkningen samt för förbättrande av landsbygdens bostadsförhållanden kan av därför i landskapets inkomst- och utgiftsstat anvisade kolonisationsmedel lån beviljas och kredit förmedlas mot låg ränta.

I 1 mom. nämnd kredit kan beviljas finska medborgare, vilka livnära sig helt och hållet eller huvudsakligen med kroppsarbete eller äro i ekonomiskt avseende med dem likställda och vilka önska erhålla sin utkomst eller jämte bostad en del av sin utkomst ur jorden.

2 §.

Ur kolonisationsmedel kunna lån av landskapsstyrelsen beviljas landskommuner för att genom deras förmedling och på deras ansvar utgivas såsom lån för i 1 § nämnda ändamål.

Kommun enligt 1 mom. beviljat lån förvaltas av landskapet Ålands kolonisationskassa, vars åligganden under lagstadgat an-

svar handhaves av landskapsstyrelsens kamreraravdelning.

3 §.

Ur kolonisationskassa kunna utgivas:

- 1) jordinköpslån för anskaffande av jord;
- 2) odlingslån för röjning av odlingar på lägenheter, som bil-
dats för kolonisationsändamål, eller andra med dem jämförliga
nya lägenheter eller sådana, som erhållit tillskottsjord;
- 3) byggnadslån för uppförande av nödiga byggnader på de i
punkt 2 omförmälda lägenheter;
- 4) egnahemslån för uppförande av egen bostad på arrendejord;
- 5) betesmarkslån för förbättrande av betesförhållandena;
- 6) syskonandelslån till inlösen av viss eller vissa delar
från lägenhet, vari flera hava andel; samt
- 7) lån för anskaffande av lantbrukslösöre, utsäde och göd-
ningsämnen åt innehavare av kolonisationslägenheter samt för
stödande av deras samarbete på lantbrukets område.

4 §.

Önskar någon genom förmedling av kommunens kolonisationskassa
erhålla i 3 § omförmäلت lån, äger han insända till kolonisations-
nämnden ställd skriftlig låneansökan till ordföranden eller le-

damot i nämnden med bifogande av beträffande området uppgjort
köpebrev i original eller bestyrkt avskrift samt uppgive i an-
sökan ändamålet, för vilket lånet är avsett, lånets belopp, sina
tillgångar och skulder samt den säkerhet, som erbjudes. Är det
icke för kolonisationsnämnden känt, att sökanden är en sådan
person, vilken kan beviljas kredit ur kolonisationskassan, skall
sökanden därom förebringa utredning.

5 §.

Lån ur kolonisationskassa skall beviljas enligt enahanda grun-
der och villkor, som i riket för sådana låns beviljande faste-
ställt. Angående förfarandet vid låneansökans handläggning och
beviljande samt åtgärder i samband därmed, säkerhet för och lyf-
tande av lån, amortering av och erläggande av ränta för lån,
brandförsäkring av byggnad, för vars uppförande lån erhållits,
när lån skall anses utan uppsägning till betalning förfallet,
straffränta för icke på förfallodagen erlagd amortering samt av-
verkning och försäljning av skog från odlingslägenhet ellet till-
skottsjord skall gälla vad därom i rikets kolonisationslagstift-
ning stadgats.

6 §.

Formulär till låneansökningar samt skuldsedlar och borgensförbindelser för lån äger landskapsstyrelsen fastställa.

7 §.

Vid behov kan landskapsstyrelsen genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag.

§ 8.

Genom denna landskapslag upphäves landskapslagen den 15 juli 1952 om kolonisationskassor i landskapet Åland (31/52).

Mariehamn den 22 oktober 1952.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom

Ch. Stormbom.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande №

№ 11/1952.

11/1952 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående landskapet Ålands kolonisationskassa.

Angående förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lag- och ekonomiutskottets utlåtande, får utskottet för landstinget vördsamt framhålla följande.

Landskapsstyrelsen har i sin motivering framhållit att gällande bestämmelser om att kolonisationskassor böra finnas i alla landskapets kommuner innebära en direkt "överorganisation". Detta torde knappast vara en felsyn. Även i det fall att lånens antal komma att stiga, torde det vara mest ändamålsenligt att dessa kassor sammanslås till en enda. Ju fler lånen bliva desto markantare framträder behovet av att kassorna handhavas av personer förtrogna med bokföring. Att särskilt avlöna sådana personer i varje kommun skulle ställa sig ganska dyrt. Genom koncentration bliva förvaltningskostnaderna sålunda mindre. Men även flere andra synpunkter tala för en koncentrerings. Arbetet för övervakningen blir lättare. Uppgifterna blir mer homogena. "Papperskriget" blir mindre o.s.v. På grund härav har utskottet omfattat förslaget om en enda kolonisationskassa för hela landskapet.

Vid detaljgranskningen av lagförslaget har utskottet bl.a. dryftat det i remissdebatten gjorda förslaget om att till termen "finsk medborgare" skulle fogas uttrycket "med åländsk hembygdsrätt". Utskottet har emellertid för sin del ansett att ett sådant stadgande i detta sammanhang icke skulle stå i överensstämmelse med de i självstyrelselagen utstakade rättsprinciperna och sålunda ur behörighetsynpunkt kunna påkalla erinran från statsmaktens sida. Dessutom